

ГЛАВА ШЕСТАЯ.

ЗА ГЛАГОЛЯЩА.

§ 44. Глаголъкъ є онъкъ дѣма, който показва рабоцанье илъ сѫщинѣ на иѣшото илъ лице; както: азъ пыши; ты ходиши; той спѣ.

§ 45. Глаголитѣ вѣбатъ: дѣйствителнъ, страдательнъ, срѣдни и вѣзвратнъ.

1) Дѣйствителнъ є онъкъ, който изявава рабоцанье на иѣкое иѣшо, дѣто преминувало на друго иѣшо; както: хранишъ конята, бѣжъ кѣчето.

2) Страдательнъ є онъкъ, който показва страданіе, кое то си остава въ сѫщото иѣшо, дѣто страда; както: храниша, бѣжеха, сир. хранишъ сѣбе си, бѣжъ сѣбе си.

3) Срѣднъ, който не прѣима кратеното мѣстоимѣ са (себе); както: спи, здравѣши *).

4) Вѣзвратнъ, който безъ мѣстоимѣ са не изявава иѣшо; както: южъ са; срамѣвамъ са.

*) Закѣлежи, защо срѣднитѣ глаголи въ трѣтьо то єдини. лицѣ прѣиматъ мѣстоимѣ са отъ страдательната глаголъ, и ставатъ тога въ като страдательни, ико и да не сѫ; както: зимиша са; става са.